

PÄRWORKS

Slavnost Seslání Ducha Svatého, číslo 39.

Jméno a příjmení: _____

SLŮVKO

Jistě každý z vás už umí jezdit na kole. Pokud jste ještě malí, tak určitě toužíte se to co nejrychleji naučit. Počasí vám určitě dopřálo si na kole zajezdit a možná někdo z vás už má za sebou nějakou delší jízdu na kole nebo nějaký okruh, kterým rád jezdí. Takže takovou trasu do kopce a z kopce, pak trochu po rovince, pak zase dolů a pak hodně nahoru ....

Marek s Fandou byli velcí kamarádi, rádi jezdili na kole a chtěli být dobří cyklisté. Skoro každou sobotu si vyrazili na nějakou cyklistickou trasu. Vzali si mapu, batoh a už si to mířili nějakých 30 km přírodou. Tentokrát zamířili z Třince na Hukvaldy. Konečně se otevřela obora, proto by si ji rádi prohlídli, co je nového a tak. „Tatínek říkal, že jsou tam některé kopce docela velké, ale my to určitě zvládneme“ dodávali si odvalu, když se před nimi najednou objevil větší kopec a chlapci museli přece jenom sesednout z kola a jít něco pěšky. Brzy u nich zastavil motorista. „Tak co kluci, došel benzín?“ zavolal na ně. „Tomu se to směje,“ zaťal zuby Marek. „Kdybych měl motorku, tak bych to vyjel raz-dva. Škoda, že kolo nemá motor,“ rozumoval.

Jak má dnešní příběh něco společného s Duchem Svatým, o němž jsme slyšeli v dnešním 1. čtení? Má. Duch svatý bývá přirovnáván k pohonné síle, která nám pomáhá v životě zdolat jakoukoliv překážku. Síla Ducha svatého se projevuje v jeho darech. Pokud přijmeme do svého života dary Ducha svatého, nepotřebujeme již „usilovně šlapat“ cestou svého života, dokonce s lehkostí překonáme obtížné překážky. Sám Duch svatý vede naše kroky (naši jízdu) v běžném každodenním životě směrem k Pánu Bohu.

Jistě víte, že o každý motor je potřeba se dobře starat, jinak se za chvíli zanesou a nefunguje, jak má. Podobně je to i s dary Ducha Svatého. Duch svatý nám dává při křtu a biřmování své dary, ale zároveň chce, abychom si jich byli stále vědomi a cvičili se v jejich používání. Jinak i ty nejlepší, ale nevyužívané dary zakrní a jsou nám k ničemu.

O jakých darech to vlastně mluvíme? Jsou to dary moudrosti, rozumu, rady v Božích věcech, síly v zachování víry, umění přiblížit se Bohu i druhým lidem, dar zbožnosti a uvědomění si, kdo je doopravdy Bůh. **Duch svatý přišel, aby nás obdaroval svými dary.**

ÚKOLY A PRÁCE S KARTIČKOU V RODINÁCH

1. Práce s kartičkou č. 40.

Dnes ti Ježíš chce dát Ducha Svatého. Zamysli se a napiš, kde všude chceš, aby Duch Svatý byl v tvém životě.

2. Vyluštění tajenky. **Příloha č. 1 a 2**

3. Končíme velké období velikonoční a zároveň i nejkrásnější měsíc roku – květen. **Příloha č. 3** ti pomůže projít celé období, co všechno jsme prožívali a čemu jsme se naučili.

4. Ducha svatého si nemůžeme nahmatat. Duch svatý se projevuje konkrétně v našich životech. Každý ho máme jiný. Ježíš mluví: „po ovoci vás poznají, jací jste a komu patříte“. Jakým ovocem máme být? O tom píše sv. Pavel v listu Galaťanům. V **příloze č. 4** si je můžeš připomenout.

5. list pro menší děti k vypracování v **příloze č. 5 a 6.**

Všechny přílohy naleznete na farních stránkách www.farnost-hnojnik.cz

ŽIVOT VE FARNOSTI

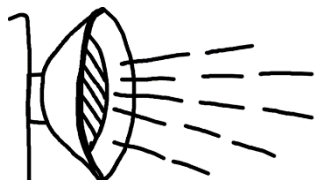
Církev – to jsme my

Slavíme slavnost Seslání Ducha svatého, závěr doby velikonoční, zrod církve. Letnice, padesátnici. Tak by se dala ve zkratce charakterizovat dnešní neděle. Něco končí, jiné začíná. Rozumíme tomu všemu, co bylo napsáno v první větě? Doba velikonoční vlastně nikdy nekončí. Ježíš za nás umřel a vstal z mrtvých. Na to bychom neměli zapomenout do konce života. To je přece naše vyznání víry a naděje, že se jednou s ním setkáme tam, kde on fyzicky odešel, aby nám připravil místo. Zůstává však mezi námi i nyní, pod jinými způsoby.

Zrod církve. Co to znamená? Duch svatý byl seslán proto, aby nám připomenul vše, co Ježíš zde učil, žil a mluvil. To nám bude připomenuto právě díky síle, rozumnosti, uměním, moudrosti, zbožnosti, bázni Boží a radě. Díky darům, kterými jsme byli obdarováni. Těmito dary máme sloužit druhým, světu. Skrze tyto dary budeme také poznávat Boha a jeho dílo a tvořit společenství. Aby společenství mohlo vzájemně fungovat, každý jsme byli obdarováni jiným darem, abychom se navzájem obdarovávali. Tvořili vlastně Církev, která praktikuje učení Ježíše Krista. Dělá to to On sám. To čemu nás učil. To co nám zanechal ve svém

Slově – Bibli, v tradici církve. Možná je dobré připomenout, že právě v tomto čase slyšíme o jedné tradici či zvyklosti – smažení vaječiny. Venku, v přírodě. Proč? Proč právě vajíčka? Vždyť jsme je malovali na Velikonoce. Vajíčko je symbol nového života, zrod Církve, byl také začátek něčeho nového. Něčeho, co Židé nemohli připustit. Proto bylo v prvokřesťanství tolik mučedníků. Položili život za Ježíše. Protože on přinesl nový život, jiný, svobodný, bez strachu. To bychom si měli při smažení vaječiny o letnicích uvědomit.

*Zde bych jen připomenula, že soutěžní úkoly v tomto školním roce tuto neděli končí. Pokud si děti, které se zapojily do celoroční soutěže, ještě nějaké bodíky připsat, prosím, ať vyplněné úkoly odevzdají **do 8.6.2020**. **V neděli za 14 dní tj. 14.6.2020 bude zhodnocení naší práce při společné mši sv. v Hnojníku ve farním kostele.***

ZAMYŠLENÍ NEJEN PRO MINISTRANTY

Volání

Po delší době jsem nepřemýšlel o věcech důležitých. Přemýšlel jsem o věcech podstatných. Hrál jsem si se slovem volám, voláš, volat, volání. Jak se posune význam, připojím-li k němu předponu: za-, po-, při-, od-, vy-, z-, nebo snad pro- či do-volání.

Volání má v sobě vnitřní touhu po svobodě, která se skrze něj šíří navenek, dobývá prostor, prostupuje ho. Ostatní slova na něm mají účast a z něj vystupují: zvolání – je krátký výkřik, výron z hlubin duše; povolání – úkol, ke kterému jsem volán; zavolání – k někomu/na někoho mířené volání, mající za cíl přitáhnout k sobě – přivolat; vyvolání – z množství či z hlubin neurčitosti vyvést na světlo určitosti, jedinečnosti; provolat – to je voláním prohlásit, ustanovit. Nese v sobě až sílu moci zákonodárné; opakem je pak odvolání; dovolání je záchvěv naděje ve vztahu k poslední instanci. Je-li láska odpovědí na Boží volání po lásce, odpovědí na povolání k životu, co vlastně láskou dávám? Odpovídám Bohu. Ve vztahu k němu nejsem nikdy schopen převzít iniciativu, „jen“ odpovídám. (A má odpověď je mnohdy tak nedostatečná!) Je ale nezbytná, abych pak vůči bratru, bližnímu, druhému člověku byl schopen postupovat jako Bůh – nezištně! Tak se má odpověď na Boží volání stát mým povoláním, vůči světu zvoláním a přivoláním druhých k jednomu společnému povolání – k Lásce.

SLOVO PAPEŽE FRANTIŠKA

„Bez svobody není pravdy, ze vztahů se stává přetvářka, pokrytectví, anebo sklouznou do povrchnosti, či, ještě hůře, manipulovatelnosti - přistupuji k druhému, abych ho “využil”, a tak mu nakonec odnímám svobodu. Naopak vztah založený na lásce zaručuje naši i cizí svobodu.“

Tweet papeže Františka 26. 5. 2020

I V CÍRKVI ŽIJE HUMOR

„Tak a zítra budu zkoušet Světlu, Němcovou a Nerudu,“ upozorňuje paní učitelka. Z poslední lavice se ozve: „Paní učitelko, ty k nám ale nechoděj!“

V Austrálii se potkají dva domorodci. Jeden se ptá druhého: „Proč máš na hlavě bouli?“ Ten druhý mu odpoví: „Udělal jsem si nový bumerang a ten starý jsem zahodil.“

„Pane vrchní, v té polévce plave moucha!“ Číšník se skloní nad talířem a říká: „Pane, problém je již vyřešen. Z druhé strany plave pavouk!“

Jiříček se po písemce ze zeměpisu večer před spaním modlí: „Pane Bože, ať je Brusel hlavním městem Bulharska!“

MODLITBA

Duchu svatý přijď a obdaruj mě svými dary. Svoje ano říkám tobě, chci tě chválit v každé době. Duchu svatý proměň celý život můj, ať jsem navždy celý tvůj. Amen.

Info: www.farnost-hnojnik.cz, www.facebook.com/farnosthnojnik

© Římskokatolická farnost Hnojník, pro vnitřní potřebu farnosti, Centrum pro katechezi Olomouc - <https://www.katechetiolomouc.cz/>, Časopis Tarsicius pro ministranty